

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 10.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2025.10.8>

УДК 37.014.5:351.74:004.6

Г. О. Кузьменко,

доктор філософії в галузі публічного управління та адміністрування,

доцент кафедри публічного адміністрування,

Міжрегіональна Академія управління персоналом

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0672-7633>

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕФОРМ У СФЕРІ БЕЗПЕКОВОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

H. Kuzmenko,

Doctor of Philosophy in Public Administration and Management,

Associate Professor of the Department of Public Administration,

Interregional Academy of Personnel Management

INFORMATION AND ANALYTICAL SUPPORT FOR REFORMS IN THE FIELD OF SECURITY EDUCATION IN UKRAINE

У статті здійснено міждисциплінарний аналіз підходів до інформаційно-аналітичного забезпечення реформ у сфері безпекової освіти в Україні у період 2022-2025 років. Проаналізовано нормативно-правову основу, яка регламентує збір, обробку та використання аналітичної інформації для управління безпековими ризиками в освіті. Узагальнено функціональну модель міжінституційної взаємодії основних суб'єктів політики: Міністерства освіти

і науки, Державної служби якості освіти, ДСНС, Національної поліції, місцевих органів управління освітою та закладів освіти. Досліджено механізми формування ключових аналітичних інструментів – “паспортів безпеки”, ризик-орієнтованих показників, цифрових панелей моніторингу, систем оцінювання готовності укриттів та психосоціального середовища. На основі емпіричних даних виявлено, що попри прогрес у нормативному закріпленні інформаційно-аналітичної складової безпекової політики (зростання охоплення укриттями до 90 %, впровадження цифрових реєстрів, щорічні моніторинги ДСЯО), в системі спостерігається фрагментація інформаційних потоків, дублювання функцій, обмежена відкритість даних та відсутність єдиного методичного апарату прогнозування. Доведено, що формування повноцінної аналітичної інфраструктури реформ потребує горизонтальної інтеграції цифрових реєстрів, стандартизації показників безпеки, публічної звітності та створення механізмів обміну даними між суб'єктами освітньої та безпекової політики. Проведено порівняльний аналіз практик НАТО, ЄС та США, які демонструють ефективність використання дашбордів, цифрових платформ самооцінки, модульних курикулумів зі стійкості, систем опитування та публічної звітності. Встановлено, що міжнародний досвід підтверджує ефективність стратегій, заснованих на стандартизованих архітектурах даних, прозорості аналітики та гнучкому управлінні реформами на основі реальних показників. У результаті зроблено висновок, що в Україні необхідне розгортання єдиної національної моделі прогнозування безпекових ризиків у сфері освіти, заснованої на відкритих даних, уніфікованих індикаторах, інструментах цифрового моделювання та міжінституційному партнерстві.

The article presents an interdisciplinary analysis of the approaches to information and analytical support for reforms in the field of security education in Ukraine during the period 2022-2025. It examines the regulatory and legal framework that governs the collection, processing, and use of analytical information for managing security-related risks in education. A functional model of inter-institutional interaction among key policy stakeholders is generalized, including the Ministry of Education and

Science, the State Service for Education Quality, the State Emergency Service, the National Police, local education authorities, and educational institutions. The study explores the mechanisms for developing core analytical tools – “safety passports,” risk-oriented indicators, digital monitoring dashboards, systems for assessing the readiness of shelters and the psychosocial environment. Based on empirical data, the article reveals that despite progress in the legal institutionalization of the analytical component of security policy (including shelter coverage reaching 90%, the introduction of digital registries, and annual monitoring by the State Service for Education Quality), the system remains fragmented. Issues such as duplication of functions, limited data openness, and the lack of a unified methodological apparatus for risk forecasting persist. The study proves that the formation of a comprehensive analytical infrastructure for reform requires horizontal integration of digital registries, standardization of safety indicators, public reporting, and the establishment of data exchange mechanisms among actors in the education and security sectors. A comparative analysis of practices in NATO, the EU and the United States, is conducted, demonstrating the effectiveness of dashboards, self-assessment digital platforms, resilience-based modular curricula, survey systems, and public reporting. It is established that international experience validates the effectiveness of strategies based on standardized data architectures, analytical transparency, and flexible reform management informed by real performance metrics. As a result, the study concludes that Ukraine needs to develop a unified national model for forecasting security risks in education, based on open data, harmonized indicators, digital modeling tools, and inter-institutional partnerships.

Ключові слова: *безпекова освіта, інформаційно-аналітичне забезпечення, паспорти безпеки, цифрова платформа, індикатори готовності, аналітична інфраструктура.*

Keywords: *security education, information and analytical support, safety passports, digital platform, readiness indicators, analytical infrastructure.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. У сучасних умовах війни та багаторівневих загроз національній безпеці України особливої актуальності набуває переосмислення функцій системи безпекової освіти. Вона має не лише забезпечувати підготовку фахівців для сектору безпеки і оборони, а й стати ключовим елементом у формуванні національної стійкості, стратегічної культури та спроможностей суспільства до реагування на ризики. Водночас процес реформування безпекової освіти відбувається в умовах фрагментарного нормативного поля, обмежених ресурсів і відсутності єдиної моделі інформаційно-аналітичного супроводу, що унеможлиблює повноцінну оцінку ефективності впроваджуваних реформ, їх відповідності актуальним викликам, а також ускладнює міжінституційну координацію.

Таким чином, постає завдання – створення цілісної системи інформаційно-аналітичного забезпечення реформ у сфері безпекової освіти, яка б охоплювала моніторинг стратегічних ризиків, аналіз потреб ринку безпекових професій, оцінку якості освітніх програм та прогнозування наслідків управлінських рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз сучасних наукових досліджень та нормативно-аналітичних документів засвідчує зростаючу роль інформаційно-аналітичного забезпечення у трансформації системи безпекової освіти. В. Радкевич (2025) [5] підкреслює, що ефективність реформування професійної освіти в умовах воєнного стану значною мірою залежить від інноваційного педагогічного супроводу та аналітичного моніторингу змін у сфері освіти. Даний підхід підтримується С. Сідлецьким і А. Шандаром (2024) [6], які акцентують на тому, що вища освіта в умовах надзвичайних ситуацій потребує цілісної аналітичної моделі управління викликами. Питання формування безпечного освітнього середовища розкриваються у роботі Т. Собченко, О. Кіна та В. Ворожбіт-Горбатюк (2023) [7], які, спираючись на дані воєнного періоду, доводять необхідність інституційної взаємодії між закладами освіти, поліцією та місцевими органами влади. Наказ МВС України № 663 від 01.10.2024 р. [2] регламентує алгоритми дій поліцейських підрозділів у школах.

У Постанові КМУ № 1245 від 01.11.2024 р. [3] втілено експериментальний підхід до побудови безпекових механізмів у закладах загальної середньої освіти, що демонструє приклад інтеграції нормативного й аналітичного підходів. Концептуальні засади такої інтеграції були закладені ще в Концепції безпеки закладів освіти, затвердженій Розпорядженням КМУ № 301-р від 07.04.2023 р. [4].

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є здійснення комплексного аналізу існуючих підходів до інформаційно-аналітичного забезпечення реформ у сфері безпекової освіти в Україні, зокрема нормативно-правових, організаційних та інституційних механізмів, що використовуються для моніторингу, оцінювання та прогнозування ефективності реформ у цій галузі, з метою виявлення їх сильних і слабких сторін, відповідності сучасним викликам та практикам країн-партнерів у сфері безпеки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Місце інформаційно-аналітичної складової у державних документах простежується системно. Концепція безпеки закладів освіти закріплює порядок моніторингу, оцінювання результатів та звітування, а координатором визначає Міністерство освіти і науки України (далі – МОН), що формує єдиний центр відповідальності за збір даних та аналітичний супровід реалізації політики [4]. Постанова Кабінету міністрів України “Про реалізацію експериментального проекту щодо посилення безпеки освітнього середовища в закладах загальної середньої освіти в умовах правового режиму воєнного стану” № 1245 від 1 листопада 2024 року деталізує обов’язок закладів освіти й органів місцевої влади здійснювати моніторинг, аналіз готовності укриттів і безпеки маршрутів, а також підтримувати актуальний “паспорт безпеки”, що підштовхує до запровадження показників готовності та ризик-орієнтованих рішень на рівні кожної школи [3]. На рівні галузевого нагляду Державна служба якості освіти використовує підходи ризик-орієнтованого контролю (визначення ступенів ризику для закладів вищої освіти) та проводить тематичні моніторинги готовності закладів до навчального року, що фактично інтегрує індикативну аналітику у процес управління якістю та безпекою [1]. На наш погляд, це свідчить про перехід від фрагментарних рішень

до системи, в якій інформаційні потоки, зокрема, дані про укриття, пожежну та техногенну безпеку, маршрути евакуації, психологічну підтримку, стають підставою для управлінських рішень і фінансових пріоритетів.

Паралельно наказ Міністерства внутрішніх справ України “Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів Національної поліції України із забезпечення безпечного освітнього середовища в закладах загальної середньої освіти” № 663 від 1 жовтня 2024 року детально регламентував інспектування та обмін даними між підрозділами поліції й адміністраціями шкіл, що уможливорює оперативний зворотний зв’язок про інциденти та рівень готовності об’єктів [2]. Даний підхід не лише посилює превентивну складову безпекового середовища, а й інтегрує правоохоронну складову у цифрову аналітичну інфраструктуру, що є невід’ємною частиною сучасної моделі управління ризиками в освіті.

С. Сідлецький пропонує класифікацію ризиків вищої освіти, у якій безпекові та організаційно-технічні чинники прямо впливають на доступ і якість. Ми погоджуємося, але зауважимо, що нормативна поява “паспортів безпеки” та ризик-індикаторів у школах і закладах вищої освіти створює основу для інтегрованих панелей моніторингу [6]. Т. Собченко, О. Кін та В. Ворожбіт-Горбатюк, аналізуючи складові безпечного освітнього середовища, акцентують на нормативних вимогах і практичних кроках освітніх закладів [7]. Ми погоджуємося з акцентом на поєднанні правових норм і організаційних процедур, оскільки саме так вибудовується перевірювана індикаторами управлінська модель.

У професійній освіті В. Радкевич підкреслює взаємозв’язок безпекових, цифрових і управлінських трансформацій як ключовий чинник стійкості галузі до кризових впливів [5]. Ми погоджуємося із позицією автора, оскільки саме комплексний підхід дозволяє перейти від реактивного управління до адаптивного планування. Узгоджене відображення таких трансформацій у показниках готовності, ризику та ресурсної забезпеченості створює можливості для стратегічного планування як відновлення інфраструктури, так і формування кадрового потенціалу з урахуванням реального навантаження, зон ризику та

соціально-психологічних умов в закладах освіти. Отже, професійна освіта постає не лише як об'єкт адаптації, а як платформа для випробування системних рішень у сфері інформаційно-аналітичного супроводу реформ.

Таким чином, наявна нормативно-правова база та інституційна практика в Україні засвідчують поступовий перехід від фрагментарного реагування до системного управління безпековими ризиками в освіті, де інформаційно-аналітична складова вбудовується в структуру прийняття рішень.

Принагідно зауважити, що академічний дискурс підтверджує важливість міжінституційної координації. С. Сідлецький та А. Шандар, дослідивши ризики вищої освіти у воєнних умовах, доводять, що політико-правові та організаційні загрози зменшуються, коли дані про безпеку стають предметом спільного аналізу МОН, акредитаційних органів і місцевих адміністрацій [7]. Погоджуючись, уточнюємо, що саме цифрова сумісність показників “паспортів безпеки” та акредитаційних звітів Національне агенство із забезпечення якості вищої освіти забезпечує порівняння результатів. Т. Собченко розглядає безпечне освітнє середовище як комплекс матеріальних і соціально-психологічних умов [7]. Ми частково погоджуємося, додаючи, що матеріальні параметри (укриття, системи оповіщення) не можуть оцінюватися поза контекстом даних про психічний стан здобувачів освіти, які збираються службами підтримки.

Попри нормативне визначення ролей основних суб'єктів аналітичного супроводу реформ – Міністерства освіти і науки, Державної служби якості освіти, ДСНС, Національної поліції, місцевих органів управління освітою та Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти – система продовжує стикатися з низкою глибоких системних бар'єрів, що обмежують її ефективність, прозорість і адаптивність. Бар'єри не лише ускладнюють побудову цілісної моделі інформаційного управління ризиками в освіті, а й гальмують інтеграцію міжнародних стандартів та цифрових рішень.

Серед основних критичних викликів варто виокремити:

– *дублювання функцій та нерозмежованість аналітичних повноважень*: Міністерство освіти і науки України, Державна служба якості освіти та Національне агенство із забезпечення якості вищої освіти паралельно

здійснюють збір, обробку та аналіз частково ідентичних даних про освітнє середовище, зокрема щодо укриттів, технічної готовності, кадрового забезпечення та психологічної підтримки. Паралельність спричиняє множинність звітності для закладів освіти, перевантаження адміністрацій, різночитання в трактуванні ризиків і суттєве ускладнення узгодження висновків різних аналітичних структур. Така ситуація перешкоджає формуванню єдиного аналітичного профілю кожного закладу;

- *обмежений доступ до ключових масивів безпекових даних*: частина звітів підрозділів ДСНС та Національної поліції, які фіксують фактичний стан укриттів, порушення пожежної безпеки, інциденти та маршрути евакуації, мають гриф обмеженого доступу або містять персоніфіковані відомості. Як наслідок, дані не можуть бути використані в академічних дослідженнях, громадських моніторингах чи інтегровані в цифрові платформи ризик-менеджменту, що суттєво знижує якість незалежної експертизи та унеможлиблює побудову прозорої, доказової моделі оцінювання безпекової спроможності закладів освіти;

- *фрагментація цифрової інфраструктури та відсутність синхронізації*: єдиної інформаційної системи, яка б у реальному часі об'єднувала дані з реєстру укриттів ДСНС, Єдиної державної електронної бази з питань освіти, електронних журналів шкіл, звітності МОН і даних територіальних громад не існує, що унеможлиблює побудову дашборд-моделей, які б автоматично відображали рівень безпеки закладів освіти на основі інтегрованих показників. У результаті аналітична інфраструктура залишається обмежено придатною для прогнозування або швидкого реагування на зміни у безпековому середовищі.

Подолання зазначених викликів потребує нормативної узгодженості та інституційного лідерства у впровадженні єдиної цифрової системи моніторингу безпеки освіти, заснованої на уніфікованих індикаторах, відкритих стандартах обміну даними та алгоритмах аналітичного прогнозування. Тільки за вищезазначених умов інформаційно-аналітичне забезпечення реформ зможе стати стрижнем сучасного публічного управління в умовах загроз.

Партнерський міжнародний досвід підтверджує, що успішні реформи безпекової освіти спираються на системний збір і аналітичне використання даних, інтегрованих у стратегічне й оперативне планування. У НАТО ключовим інструментом є Defence Education Enhancement Programme (DEEP), який після саміту-2023 у Вільнюсі передбачає для України комплексну консультаційну й аналітичну підтримку – від аудиту програм до впровадження індикаторів якості професійної військової освіти. Ми погоджуємося, що така зовнішня валідація підсилює внутрішню академічну автономію та дозволяє зіставляти досягнуті результати з євроатлантичними стандартами [13]. Доповнює підхід ініціатива Building Integrity, що ставить вимогу прозорості даних про безпекові програми й фінансові потоки, що формує культуру аналітичної підзвітності. Частково погоджуємося, оскільки для українських закладів вищої освіти критичною лишається проблема доступу до захищених реєстрів фінансування [13]. Також НАТО у лютому 2025 року презентувало Resilience Reference Curriculum, у якому модуль “Education & Society” вимагає від закладів застосовувати показники психологічної, цифрової та фізичної стійкості, а дані рекомендується акумулювати у відкритих панелях управління [10]. Вважаємо, що саме модульна логіка полегшує інтеграцію різних наборів індикаторів у національні системи освіти, але наголошуємо на потребі адаптувати показники до цивільних реалій України, де воєнний ризик має вищу варіативність.

У ЄС Рекомендація Ради від 23 листопада 2023 року закріпила “ключові чинники успішної цифрової освіти”, серед яких пріоритетною названо інституційну аналітику безпеки: держави-члени зобов’язані мати єдині стандарти даних для оцінки готовності інфраструктури, кіберзахисту та навичок вчителів, водночас запропоновано формувати щорічні звіти про виконання через платформу Digital Decade Policy Programme 2030. Ми частково погоджуємося, оскільки стандарти ЄС надто орієнтовані на цифровий компонент і потребують розширення на питання укриттів та психосоціальної підтримки, критичні для України [9]. Цифровий вимір у ЄС підтримує Digital Education Action Plan 2021-2027 та Європейська рамка цифрового контенту, які висувають обов’язкові панелі ефективності для освітніх проєктів, що фінансуються з коштів держави

[11]. Ми погоджуємося, що такі метрики, як охоплення, результати навчання та інклюзія, можуть безпосередньо лягти в основу українських показників безпекової освіти.

США реалізують дворівневу систему: федеральний портал SchoolSafety.gov надає школам алгоритми самооцінки (Safety Readiness Tool) і бібліотеку доказових практик [14], тоді як Національний центр статистики освіти (NCES) щомісяця публікує інтерактивні результати опитування School Pulse Panel, що охоплює мобільність учнів, загрози довкілля та психологічний клімат [12]. Ми повністю погоджуємося з таким розподілом функцій, адже поєднання профілактичних ресурсів і регулярної статистики створює замкнений цикл “дані → рішення → оцінка”.

Порівняльний аналіз практик НАТО, ЄС та США підтверджує, що ефективне реформування безпекової освіти базується на системному зборі, інтерпретації та використанні аналітичних даних для управлінських рішень. Ключовими інструментами виступають зовнішня аналітична підтримка, стандарти відкритих даних, індикативні панелі ефективності, регулярні опитування та модульні курикулуми зі стійкості. Україна може адаптувати дані підходи, інтегрувавши паспорти безпеки, цифрові панелі ефективності та ризик-орієнтоване оцінювання в національну систему управління реформами у сфері безпекової освіти.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Проведений аналіз засвідчив, що інформаційно-аналітичне забезпечення реформ у сфері безпекової освіти в Україні вийшло за межі фрагментарних рішень і поступово трансформується у багаторівневу систему, що базується на нормативно закріплених індикаторах, цифрових реєстрах та міжінституційній взаємодії. Впровадження “паспортів безпеки», ризик-орієнтованого моніторингу, зростання обсягів державної субвенції на укриття та розширення функцій ДСЯО і МОН щодо аналітичного супроводу політики свідчать про поступову інституціоналізацію системи управління безпекою в освіті. Водночас чинні підходи залишаються переважно реактивними та несистемними в частині

прогнозування ризиків, інтеграції психосоціальних показників та узгодженості даних між суб'єктами безпекової політики.

Міжнародні практики НАТО, ЄС, США та OECD демонструють ефективність панелей ефективності, цифрових платформ самооцінки, модульних курикулумів зі стійкості, систем опитування та публічної звітності. Особливо актуальним для України є створення національної моделі прогнозування освітньо-безпекових ризиків із залученням відкритих даних та алгоритмів раннього попередження.

Подальші дослідження доцільно спрямувати на розроблення єдиного таксономічного словника ризиків у сфері безпекової освіти, методик ідентифікації психологічних травм та стресових факторів у здобувачів освіти, а також механізмів інтеграції елементів штучного інтелекту у процес аналітичного моделювання. У довгостроковій перспективі, лише уніфікована, відкрита й аналітично керована система дозволить забезпечити стійкість освітнього простору до багатофакторних загроз та підвищити адаптивність реформ до змін безпекового середовища.

Література

1. Перелік закладів вищої освіти за ступенями ризику на 2024/2025 навчальний рік. Державна служба якості освіти України, URL: <https://sqe.gov.ua/perelik-zvo-stupeni-ryzyku-2024/>

2. Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів Національної поліції України із забезпечення безпечного освітнього середовища в закладах загальної середньої освіти: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 01.10.2024 № 663. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/z1590-24?utm_source=chatgpt.com#Text

3. Про реалізацію експериментального проекту щодо посилення безпеки освітнього середовища в закладах загальної середньої освіти в умовах правового режиму воєнного стану: Постанова Кабінету Міністрів України від 01.11.2024 р. № 1245. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1245-2024-%D0%BF#Text>

4. Про схвалення Концепції безпеки закладів освіти: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 07.04.2023 р. № 301-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/301-2023-%D1%80#Text>

5. Радкевич, В. О. (2025). Вплив педагогічних іновацій на розвиток професійної освіти в Україні в умовах сучасних трансформацій: наукова доповідь на XIX Всеукраїнській науково-практичній (звітній) конференції «Розвиток професійної освіти в умовах війни, повоєнного відновлення та євроінтеграції України», 27-28 березня 2025 р. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*, 7(1), 1-17. DOI: <https://doi.org/10.37472/v.naes.2025.7110>

6. Сідлецький, С., Шандар, А. (2024). Вища освіта в Україні в умовах воєнного стану: виклики та пріоритети. *Економіка та суспільство*, (64). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-151>

7. Собченко Т. М., Кін О. М., Ворожбіт-Горбатюк В. В. (2023). Створення безпечного освітнього середовища у закладах освіти в умовах воєнного стану / Т. М. Собченко, О. М. Кін, В. В. Ворожбіт-Горбатюк. *Новий Колегіум*. № 3 (111). С. 39-42.

8. Boeskens, L., & Meyer, K. (2025, March 20). Policies for the digital transformation of school education: Evidence from the Policy Survey on School Education in the Digital Age (OECD Education Working Papers No. 328). OECD Publishing. DOI: <https://doi.org/10.1787/464dab4d-en>

9. Council of the European Union. (2023, November 23). Council Recommendation on the key enabling factors for successful digital education and training (C/2024/1115). Official Journal of the European Union. URL: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ%3AC_202401115

10. Education Development Working Group. (2025, September). Resilience Reference Curriculum Released. Partnership for Peace Consortium. URL: <https://www.pfp-consortium.org/news/resilience-reference-curriculum-released>

11. European Commission, Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture. (2025, August 12). Digital Education Action Plan: policy background. URL: <https://education.ec.europa.eu/focus-topics/digital-education/plan>

12. National Center for Education Statistics. (n.d.). School Pulse Panel (SPP): Overview. Institute of Education Sciences, U.S. Department of Education. URL: <https://nces.ed.gov/surveys/spp>
13. NATO. (2025, February 28). Defence Education Enhancement Programme (DEEP). URL: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_139182.htm
14. SchoolSafety.gov. (2025, August 19). Find Resources to Create a Safer School. URL: <https://www.schoolsafety.gov/>

References

1. State Service of Education Quality of Ukraine (2024), “List of higher education institutions by risk level for the 2024/2025 academic year”, available at: <https://sqe.gov.ua/perelik-zvo-stupeni-ryzyku-2024/> (Accessed 11 August 2025).
2. Ministry of Internal Affairs of Ukraine (2024), Order “On approval of the Instruction on organizing the work of units of the National Police of Ukraine to ensure a safe educational environment in general secondary education institutions”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/z1590-24#Text> (Accessed 11 August 2025).
3. Cabinet of Ministers of Ukraine (2024), Resolution “On implementation of an experimental project to strengthen the safety of the educational environment in general secondary education institutions under the legal regime of martial law”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1245-2024-%D0%BF#Text> (Accessed 11 August 2025).
4. Cabinet of Ministers of Ukraine (2023), Order “On approval of the Concept of Security of Educational Institutions”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/301-2023-%D1%80#Text> (Accessed 11 August 2025).
5. Radkevych, V.O. (2025), “The impact of pedagogical innovations on the development of vocational education in Ukraine under contemporary transformations”, *Visnyk Natsionalnoi akademii pedahohichnykh nauk Ukrainy*, vol. 7, no. 1, pp. 1–17. <https://doi.org/10.37472/v.naes.2025.7110>
6. Sidletskyi, S. and Shandar, A. (2024), “Higher education in Ukraine under martial law: challenges and priorities”, *Ekonomika ta suspilstvo*, [Online], vol. 64. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-151>.

7. Sobchenko, T.M., Kin, O.M. and Vorozhbit-Horbatiuk, V.V. (2023), “Creating a safe educational environment in educational institutions under martial law”, *Novyi Kolehium*, vol. 3 (111), pp. 39–42.
8. Boeskens, L. and Meyer, K. (2025), “Policies for the digital transformation of school education: Evidence from the Policy Survey on School Education in the Digital Age (OECD Education Working Papers No. 328)”, OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/464dab4d-en>.
9. Council of the European Union (2023), Council Recommendation “On the key enabling factors for successful digital education and training (C/2024/1115)”, *Official Journal of the European Union*, available at: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ%3AC_202401115 (Accessed 11 August 2025).
10. Education Development Working Group (2025), “Resilience Reference Curriculum Released”, Partnership for Peace Consortium, available at: <https://www.pfp-consortium.org/news/resilience-reference-curriculum-released> (Accessed 11 August 2025).
11. European Commission, Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture (2025), “Digital Education Action Plan: policy background”, available at: <https://education.ec.europa.eu/focus-topics/digital-education/plan> (Accessed 11 August 2025).
12. National Center for Education Statistics (2025), “School Pulse Panel (SPP): Overview”, Institute of Education Sciences, U.S. Department of Education, available at: <https://nces.ed.gov/surveys/spp> (Accessed 11 August 2025).
13. NATO (2025), “Defence Education Enhancement Programme (DEEP)”, available at: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_139182.htm (Accessed 11 August 2025).
14. SchoolSafety.gov (2025), “Find resources to create a safer school”, available at: <https://www.schoolsafety.gov/> (Accessed 11 August 2025).

Стаття надійшла до редакції 15.09.2025 р.